

Sygn. akt IV U 292/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2019 r. w S.

odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 5 kwietnia 2019 r. Nr (...)

w sprawie J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do rekompensaty

oddala odwołanie.

Sygn.akt IVU 292/19

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia(...)2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej J. L. prawa do rekompensaty motywując to brakiem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona J. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do rekompensaty, gdyż przez okres ponad 15 lat pracowała często na 1,5 etatu, a w okresach zwolnień lekarskich przebywała na rehabilitacji w ośrodkach sanatoryjnych. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczona nie udowodniła 15 lat pracy w szczególnych warunkach, ponieważ odliczono jej okresy przebywania na zwolnieniach lekarskich. Po odliczeniu zwolnień ubezpieczona udowodniła 14 lat, 10 miesięcy i 15 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2017r. poz. 664 ze zm.) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu

przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Zgodnie z art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zm.) przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Jest w sprawie poza sporem, że w okresach wymienionych w odpowiedzi na odwołanie (k.7v) J. L. przebywała na zwolnieniach lekarskich, a wszystkie te okresy przypadają po 14 listopada 1991 r. Nie ma przy tym znaczenia, czy ubezpieczona przebywała w ośrodkach sanatoryjnych, czy w domu. Należy również dodać, że fakt świadczenia pracy w rozmiarze większym niż 1 etat nie powoduje wydłużenia okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.